

Et teo suo dagon. et dū eēnt in
 mia ebrietate sopiti: fecerūt ad
 duci Sansonem quē excecave
 rūt putantes ipsum vires p̄sti
 nas ammisisse qui post multas
 illuf onces acceptas ductu pue
 ri sui tenuit iuxta palatiū vbi ce
 lebrabant p̄uinia et ap̄lexat^o du
 as colūnas quib⁹ sustentabaf cō
 uiniū palatiū illas p̄fregit. et ca
 dente palatio extrinca sunt oēs.
 Sp̄ualiter. philistei qui inter
 rant ruina significāt gulosos et
 crapule reditos quibus pp̄rium
 est ruere ad luxuriā. Ideo illū
 dō per *Say*. ruina hec in manu
 tua est. Nūc isti offerūt holocau
 sta dagon teo suo: cū i atris cra
 pule et ebrietatis sup̄ r̄fina cele
 brāt cōuinia. Nā dagon interp̄
 tatur pisces inutilis. et bene dno
 rat miserū et inutile ventres qui
 dicitur eor̄ reus. Quāte. n. vti
 litatis reus iste est. et que p̄fidia
 homini valet p̄tere nouerat ille
 qui dicit. Et s̄m carnes vixeris
 moriemini. sed adducit Sansonem
 cecus inter illos ad illudenduz
 ei. Sanson vero interp̄taf fortitu
 do rei. et tenorat diuinā sententiā
 quā h̄mōi philistei putant cecā.
 p̄. Dixerūt nō videbit dñs ne
 q̄ intelliget deus Jacob. Et hu
 ius solis lumē scrutaf. vsq̄ ad
 intrinseca cordis. Et ab ipsius
 fortitudine defecerūt gigantes
 id est d̄mōnes p̄i essent angeli.
 Dicitur. n. eos dum eleuarent

expulsi sunt nec potuerūt stare.
 Agitur purantes deridere diui
 nam sententiam: derident deri
 sores. Ducit ergo Sansō a pue
 ro qz ducit fortis sententia sup
 gulosos a pura et recta rei iusti
 tia et cōtritis duabus columinis
 ruit edificium. et percussis siml
 antina et corpore cadit totus ho
 mo. et qui intra palatiū vesceba
 tur moriuntur. qz omnia cra
 pulantiū delectamēta subito ex
 tingunt. et miser in inferno cum
 epulone diuice sepelif tā p̄ con
 sumptis inutiliter bonis q̄erat
 largiēda pauperib⁹ q̄. p̄ sui
 reus abusu eternaliter crucian
 dus. vbi diuitias quas tenora
 nit enomet. et de ventre eius ex
 het eas reus cū sūma amaritu
 dine. Petr⁹ rauēnas in sermo
 ne Lazari. Tu inquit diues sul
 gens tūc purpura nūc te gere si
 mo pro coccino vestire flāmis
 pro molib⁹ discubitis sustines
 dura tormenta. pro latis fercu
 lis epulaf penis copias inopia
 compesa ebrietates siti digere.
 pro odorib⁹ aspergere fetore et
 cui abstinerūt voluptatum obse
 quia assistit nūc misteria penar⁹

De humana condicione.

O res mei sicut umbra
 declinauerunt. p̄. cl.
 Nota qd umbra ap
 parct nobis magna et
 parua s̄z accessū et recessū solis
 a nobis. Cū enī sol est sup nos

In meridie umbra corporis nostri brevis est. Cuz vero sol elongatur a nobis ad uesperascente umbra nostra longa: sed de cōtitate eius experientiam accipimus quando nos extendimus et collocamur in terris. Spiritua liter, vita nostra corporalis cōparatur umbre ratione velocitatis Job. xiiij. Conterit et fugit utur umbra. Igitur per recessum vere cognitiōis luminis nobis nostra vita corporalis lōga est et brevis. Nā ratione vigente super nos arbitramur vitam nostram fugacem et breuem esse. unde Job. vij. dies mei velocitus transierunt quā a texente tela succiditur. sed longe existēs recte ratiōis sole dies suos immutabiles putat. ps. Nō mouebo: in eternum. sed ut liceat alii quantū propositum exire notandum quod consuevit fieri quāstio de diebus et temporibus hominum. utriū possint augeri vel minui. Nam pro utraq; parte scriptura loquitur. Quod enim sunt firmi et incommutabiles dicit Job. xiiij. Numerus mensuratus est apud te est: constituisti terminos eius. qui preteriri nō poterūt. Eccl̄a. in. ps. P̄ino rati dies temporis eius: perfudisti eum confusione. et iterum impij non dimidiabunt dies suos. Respondeo dicendum quod dies et tempora hominum possunt di-

placiter considerari: uno modo prout sibi ip̄i homo dies ordinat et cōstituit qui carens recte rationis lumine non creditur eternuz deficere: putat enim partem pepigisse cum morte. sed tales dies non dimidiantur. quia anteq̄ perficiantur improuise deficiunt. Et sic miser confusione perfunditur. ps. anteq̄ odier succidit me. Alij vero dies sunt quos deus ordinauit homini quorum numerus est ap̄ deum ita prefixus quod nullatenus potest augeri vel minui. ps. mensurales posuisti dies meos. Et de huiusmodi diebus loquitur Job. Nec obest quod Ezechie regi aditi fuerunt. xv. anni. iij. Regum. xx. quia ut dicit Grego. Breuia peccata sua fecerant eum morte dignum. Et dixit sibi propheta mortis id est dignus morte. Sed de preiudici peccata sua lachrymis teredēda propter quod dignus vita remansit. Ita nec auctū est diuinitutē de tempore quo illi dñs vixit considerat. re deūtes ergo ad propositū dicam quod et de cōtitate umbre recte et prope expr̄. s. d. breuitate et fugacitate hūane vite quā nos collocamur pro mōtē i sepulchro v̄ foueā. tē. n. appet quod erat umbra vite n̄re i quā tūc videbamus et cōtiter celerius euauit. I. Jon. iij. Vū Jōas fig. geseēt sub umbra edē i meridie et calore vrente et sūme i umbre

temperie delectaret subito vme
medulam edere ledente. mox
edera siccata est. et aruit. et vmbra
illa in nihilū redacta ē. Et
turbat^r est Jonas valde: qz ma
gno labore atqz sudore ad illā
peruenerat. Spūaliter. Nō. per
vmbra vitam pūtem hoīs vt di
ctum est. In ipsa. n. inspiciētes
multū p̄fidūt et ipsam pze oib⁹
diligūt atqz oī labore seruiunt
ei. Nō. n. aliquando cogitāt su
per autūmū mortis qm̄ depositis
folijs vitalis spūs vmbra hui⁹
fugabit. Sed dūz est merities
iuuentutis manqz p̄siderāt pos
se aduesperat per senectutē: im
mo qd̄ deterius est hora vesper
tina et matutina vtunt: qz dum
grauant̄ senio et ad mortē festi
nī properāt: semper que vite p̄
sentis sunt pertractāt. Nō acce
dēte verme mortalis lāgoris su
bito ad medulā: tanto amplius
tristiores p̄reūt quanto impro

Breuisius moriunt. vñ Bre. in mo
ralibus pertractās illud Job.
Dies mei velocius fuerūt cur
fore. et sic ait. itaqz carnales ho
mines vltor ad iudiciū pertra
hit: et tñ ipsa ordinatione solici
ti reb⁹ transitorijs occupati nil
aliud cogitāt: nisi q̄liter in mū
do adhuc viuūt. Relinquendo
oīa quasi possidēda disponūt. qz
spes viuēdi nō frāgīt et cū vita
terminat. Itaqz ad iudiciū tra
hūt per sniam: et tñ adhuc ha

bēdi rebus inherēt per curā. dn̄
re etenim mēti abesse mors lō
ge credit etiaz cū sentit. Sicqz
anima carne soluit. vt erga p̄i
tia imoderato amore se retinēs
cū ad eternū suppliciiū ducitur
hoc ipm̄ quoqz nesciat quo du
citur. et reserens que amare cū
termino noluit repēte sine ter
mio iueniat qz nunqz p̄uenit.

Edhuc de carcere animā
meā. ps. cxli. Nō potest
dñi extra carcerē mora
ri qui strahit debita vltra pro
p̄riā facultatē. Sūt. n. nōnulli
nesciētes moderamē in expen
sis. sed pdigē dū habēt p̄zōfici
unt. et cū nō habēt vnde reddāt
creditoribus carceri mancipā
tur. Et circa h̄ multū nocet ha
bere familiā inordinatā. et ad
expēdēdū p̄nā. Spūaliter. In
vita p̄nī strahim⁹ multa d̄bita
peccādo. per que creditor n̄ sta
tim nos vinctos ducit ad carce
rē nisi per p̄niam p̄soluamus.
Mat. xvij. misit illū in carce
re. et. habem⁹. n. familiā nimis
pdigam. s. sensitiuos appetitus
qui vltra modū debita desiderāt
delicata q̄bus pro peccatis aīa
captiuat. ad Ro. ij. Video aliā
legē in mēbris meis repugnā
rē legi mētis mee et captiuantē
me in lege peccati. Et nō. qz si d̄
bitor exsoluat debitū creditorū
liberatur a carcere sim oēs legē.
Sed nō sic habet in spūali debi

to. Nam dñs diabolus retinet i peccato captiuum: nil a peccatore pōt recipere. ppter qđ pol-

Bre. fit a diabolo placari. **Eni Bre.** in omel. Inuistū est seruire diabolo qui nullo placat obsego.

Fig. figura Exo. v. Pharao retinebat populi israel captiuū in egypto multo tempore labozātem in paleis et luto nec ppter hoc ipsum dimittere voluit ex egypto quousq; per moy. inde educus est in manu forti. spūa liter. diabolus vt dictū est peccatores qui sibi peccato mediāte obligati sunt retinet seruos. et qđ labozent multa aliq; bona oprādo tñ modicū est qđ faciunt: qz in luto et paleis. i. i lōnis tpalib; p̄remianē ex tali labore: nec possunt vnq; egyptuz exire peccati quousq; xps educat eos inde i manu valida sue misericordie per medias vndas maris rubri. i. in virtute sue sacratissime passionis. vn̄ quātū ex seipso est peccator tali debito est impotens ad soluendum ps. **1** Putabitur peccator et n̄ soluet. xps enim est qui liberat

Aug. vn̄ **Aug.** in solil. gratia inquit. et misericordia dei p̄uenit me reduxit errantem: tocuit igno rantem: corripuit peccantē: cōsolatus est afflictū: redemit captiuum: confortauit desperatē: suscepit reuertentem: erexit cadentem etc.

Erauerūt in solitudine viā ciuitatis: nō inueniunt habitaculū. ps. cvi.

No. qz in omni viā sūt duo termini. s. a quo et ad quē. Igitur errātes p̄p̄e t̄minū a quo facte possunt ad rectā viā redire qz multū nō se elongant a viā. sed p̄sequētes erroze incep tum diu vsq; p̄e terminuz ad quem difficile possunt rectā inuenire viā: qz modicus erroz in principio est maximus in fine. Ideo pergentes viā magnā sepe debent p̄siderare vtruz sint in deuo an in viā. spūalit. viā vniuerse carnis ē iter duos terminos p̄stituta. quoz p̄mus est natiuitas: secundus ē mors

Et hāc viā necesse est omnes venientes p̄ragere. Igit errātes p̄p̄e terminū a quo et cito errozes suum corrigentes cito redeunt ad viā: qz peccantes in adulescentia vel pueritia leui correctione possunt ad viā rectam redire. sunt. n. pueri sicut cera. sed si erroze suum pertrahunt vsq; p̄e terminum ad quem. s. vsq; ad senectutē difficile possunt vnq; viā rectā inuenire nec peruenire quo tendūt. **Fig.** i. Exodo p̄ tom. filij israel exeuntes egyptū et tēdentes ad terram. p̄missionis n̄ seruauerunt rectitudinē semite: iustitie nisi vsq; ad. xxv. diē et post modū quasi vsq; ad. xl. annum

vt plurimū exacerbauerūt deū
 ⁊ prouocauerunt eū ad iracun-
 diam ppter quod nefecerunt i-
 uenire viam rectam nec potue-
 runt intrare terram promissio-
 nis qui egyptū exierunt tribus
 exceptis. **S**piritualiter. per fili-
 os israel de egypto eductos per
 mare rubrū in nube ⁊ igne sub-
 audi populū xpianum eductus
 de tenebris per virtutem passio-
 nis christi fide ⁊ charitate. **I**gi-
 tur errantes multipliciter in d-
 sero vite pñtis q̄ media est iter
 celū ⁊ infernū erroze sui n̄ cor-
 rigentes sed semper ulterius p-
 cedentes: in tantum temū se in-
 ueniunt in senectute q̄ nullate-
 nus adueniēte morte possunt p-
 semitā recte penitētie ad viā re-

Aug dicit ⁊ percutit. vnde **A**ug. in quo-
 da libello. **H**ac animaduersio-
 ne percutit peccator: vt q̄ sciens
 nō facit nec curat scire quod re-
 ctus est: ⁊ qui benefacere noluit
 eū potuit: dimittat posse dñi velit
Ecce p̄ q̄ multi sūt vocati pauci
 vero electi. **I**gitur operandū est
 debito tēpore quando opera no-
 stra deo placere noscuntur. **A**n

Ego de **E**go de claustro anime lib-
 primo. **I**n illa inquit etate quā-
 do florescunt crines: caro nite-
 scit eburnea: oculorum gēmis
 facie rosea decorat valitudo cor-
 poris vires subministrat: ⁊ iuue-
 nilis etas lōgiōris vite spaciuz
 repromittit. quando viget ratō

viget ⁊ corporis sensus visus ē
 acutior: auditus p̄mptior: ces-
 sus rectior: vultus iocundior.
Qui in hac etate se domant: ⁊
Christo se sociant premiū. ideo
 expectant.

Hec cōparabit vīro cōsi-
 deranti vultū natiuitatē
 ne i speculo. **I**ac. p̄mo.
Nota quod est duplex speculū
 scilicet curuum ⁊ rectū speculū
 namq; curuum faciem tozuan-
 atq; reuersam ostendit. **N**az fa-
 cit apparere mentiū vbi suffum
 ⁊ dexterā vbi sinistra. sicut se spe-
 culanti in argēteo codearij ap-
 parer. **S**peculū vero rectū red-
 dit ymaginē respicientis vt est.
Spiritualiter. est duplex consi-
 deratio sui. primo quādo se cō-
 siderat ⁊ videt sanū iuuenē: yla-
 re: diuitē: alacrem. ⁊ totum flo-
 ridū. ⁊ talis p̄sideratio speculo
 curuo comparatur: quia fac ap-
 parere instabile firmū corrupti-
 bile perpetuū caducū fortē sini-
 stram ⁊ extraz. ⁊ isimū est supre-
 mus apparere vel videre facit.
In hoc se aspiciētes dilectores
 vite presentis statim obliuiscū-
 tur quales sint ⁊ cuius cōdino-
 nis. **E**t ideo tāto fortius cōqual-
 sant cadentes quanto improui-
 sus ⁊ repentinus est eoz casus.
Sen. **F**ortuna vitrea est ⁊ sepe **S**en
 frangitur dum plus splendet.
Et. p̄. **A**di impū super exalta-
 tū. ⁊c. **A**lterū vero speculū v̄

et recti s̄b̄es ymaginem qualē
debet: et quod in nullo mētis est
sepulchrum vel fouca. Nam si
vis te intueri in illo speculo sta-
tim videbis ymaginem tuam in-
tus et qualis et quante pulchri-
tudinis sis sine vlla diminutio-
ne cognosces. Ibi itueberis de-
tes eburneos crines aureos et
oculos nigros. et q̄lter tui cor-
poris forma in pulchra p̄sistit ar-
monia. Nō ignorabis teipsū te
in hoc speculo speculari. et tibi-
ip̄i displicens teo studebis pla-
cere. *fig. cere. Exo. xxxviii.* In in-
gressu tabernaculi erat labium
eneum et speculis ut ingredien-
tes possent se intueri et vidē. sp̄i-
ritualiter. in ingressu ecclēie est
cimiteriū oēs absorbēs vbi sūt
sepulchra in quibus nos debe-
mus speculari an̄ ingressum ec-
clēie. ut de nobismetipsis noti-
ciā habeam⁹. Et sic cū humilia-
ti erim⁹ et corde cōtriti nō despi-
ciet nos deus in nr̄is petitionib⁹
Reminē. n. hoc speculū recipit
demonstrat. n. aperte qualis sit
vniuscuiusq; p̄ditio. et qd̄ diui-
tū et pauperū nobiliū et rusticorū
et eadē ibidē reperit ymago. le-
git de Diogene philosopho du-
cēte ossa mortuorū per quodā
sepulchrū q̄ Alexandro inter-
rogatū quid ageret respōdit. vo-
lebā iquit discernere ossa pau-
perū et diuitū. sed nullā inter ea
inuenio differentia: quia mors

oēs adequauit. Si igitur stabis
in hac p̄sideratione nō peccabis
in eternū. *Ber. in quodā sermōe.*
ne. Bis homo quia omni ho-
ra te nō disponis cogita te mor-
tū qua scis te necessitate mori-
turū. distingue qualiter oculi s̄-
tent in capite. vne rūpenē. i. cor-
pore. et cor scindet dolore.

De humilitate.

Nisi conuersi fueritis et ef-
ficiamini sicut paruuli
nō intrabitis in regnū
celorū. *Matth. xviii.* Nō h̄ns
transire per portā arctā et bassā
nisi inclinā se breuiorē hostio
p̄buerit transire nō poterit: qu-
imo si transire erectus tentabit
leso capite fitro cadet. Sp̄ialr.
via q̄ ducit ad p̄niam et hostius
quo celū intratur est magne ar-
duntatis intātū q̄ deus compa-
rat ipsuz foraminē acus. Unde
per illud transire nequaq; va-
let elatus. quem dominus i cui-
gelio per camelum insinuat nisi
si ergo elatione deposita efficia-
mur paruuli sicut ille qui au-
ctor nostre salutis est. i. xp̄s nō
poterimus hostium ingredi. s̄
retro nos p̄iciet nostra supbia.
Aug. sup Jo. excelsa est patris
humilis est via. *fig. Gen. xliij.* *fig.*
dixit Ioseph fratribus suis an-
q̄ cognosceretur ab ipsis. Nisi
adduxeritis vobiscum fratrem
vestrum minimū non videbitis
faciez meā. *frater vero ille m̄-*

mus vocabat **B**eniamin quo adducto ad Ioseph per fratres suos inuitauit eos Ioseph oēs et Beniamin portionē duplicē donauit. **S**pūaliter. p Ioseph subaudi deū patrē qui filiū suū stauit per nos humillimū i medio nostri. et hoc per Beniamin qui interpretat filius de xtere notat. hic ergo per humilitatē factus est obediēs vsq; ad mortē ppter q; deus exaltauit illū et dedit illi duplicē portionē. s. distributionē gratiē in pñtē et glorie in futuro. **I**gitur nisi istum fratrem parulū duca nus nobiscum. s. sequēdo restigia eis non videbitur facie rei q; iniustus est vt putredo et vermis nō humiliet. **A**bi rex angeloz digno scis humilitatē. **I**deo ipse ait. discite a me q; mitis sum et humilis corde: ac si aperte dicat q; humilitas sit via: et hostiū intrādū celū. **A**nde Aug. in epla ad romā. **N**ō ingt alia tibi ad capscendā et obtinēdā veritatis viā inuenies q; que inuenta est ab illo qui gressū nroz tanq; deus videt infirmitates. **E**a autē pma est humilitas. scda humilitas. tertia humilitas et quotiens me iterrogares hoc dicerem.

Berge amica mea et veni tū. **C**ān. Quilibet homo qui vult mulieri per matrimonium copulari querit potē vxorē pformē mouib; pprijs q;

extremeam pmo quāq; dicitur forū moui vir conat suis mouibus vxorē pformare hoc idē videmus de artib; quod de moribus dictū est. **L**ibētius. n. artifex sibi vxorē assumit. ppe artē q; extraneā imo acceptā conatur docere artem suā. **S**pūaliter. xps est omnū artifex omnium habens scientiā et oia prospiciēs sapiētia. **S**ed vnā artem inter oēs habet in qua vult spūsam ppriā sibi esse conformes. **H**ec est humilitas. **N**ā per artem sapientiē celus et terrā creauit. **E**t multa magnalia fecit. **S**ed per humilitatē venit factus conformis miserie nostre. vt nos p eandē artem cōformes facēt glorie sue. **A**nde ipse ait. **D**iscite a me q; mitis sum et humilis corde. **S**uper quibus verbis aug. de verbis dñi in libro. **D**iscite iquit de minus a me nō mundū fabricare nō cūcta visibilia creare nō in ipso mūdo miracula facere et mortuos suscitare. **S**ed quonia n mitis suus et humilis corde. **F**igura. **S**ene. xxiij. pū fig. er habrae ducebat **R**exci vxorē filij sui **I**saac et pargentibus ipsis iuxta territorij ipsius habrae **I**saac filius eius pedibus ambulabat ter agrum. **Q**ue cum cognouisset **R**ebecca n de scendit de camello et reuelata facie perrexit ad ipsum tunc. **I**saac videns eā in oculis suis pul

chram amavit ipsam multuz ⁊
 introduxit in domū suā. **P**er
 habzac est euangeliū dei pro
 pter purā veritatem in ipso cō
 tentā. hic. n. ducit rebecca ad
 Isaac quando euangelica ver
 ba ducunt aīam ad xpm. **I**am
 Isaac risus interpretat. **E**t xps
 risus dicitur angelozuz hoīuz.
 per Rebecca vero que interp
 tat que multū accepit bene aīa
 tenotatur. que super oēs creatu
 ras interiores altiores accepit
 rationis prerogatiuas. **H**ec vi
 delicet Isaac pedibus suis am
 bulantem per agrum cum ani
 ma cogitat christum humilia
 tum ⁊ forma mortali indutum
 gradientem per hunc munduz
 in quo quidem ⁊ foueaz vulpes
 ⁊ volucres celi nides ⁊ ipse nō
 habuit vbi inclinaret caput su
 um. **H**oc igitur considerās de
 scendit de camello proprie volū
 tatis ⁊ pedibus humilitat[is] gra
 ditur versus xpm. quaz xps co
 gnoscens sibi per humilitatem
 conformem diligit eam maxie
 ⁊ introducit in domum sue gra
 tie ⁊ postmodum ad thalamuz
 sue glorie. **I**git q sic cupit chri
 sto copulari de p[ro]p[ri]a elatōe imi
 pugnetur ei⁹ humilitatē. **U**nde **A**
gu. in quodam sermo. **S**i xps
 p[ro]te de celesti sede descendit. in
 p[ro]p[ri]e ipsuz fuge terrena: ap
 p[ro]p[ri]e celestia. **S**i dulcis est mun
 dus: dulcior est **A**pristus. **S**i

amarus est mundus: omnia p
 te sustinuit **C**hristus. **A**mbula
 ergo securus quia post pugnaz
 datur victoria. **E**t post mortem
 vita ⁊ gloria sempiterna.

Non accipies filio meo
 i
 vxorem de filiabus gen
 tium sed ibis ad cogna
 tionem meam. **Gen.** xxiiij. **A**
 niquitus fuit consuetudo vt qui
 libet acciperet de cognatiōe sua
 vxorē qui forte attendebant ad
 retinendam totum pecuniam
 in sua cognatione vel forte vt i
 ter piugales esset maioris amo
 ris cā ⁊ sanguinitas ⁊ affinitas.
Spūaliter xps ordinē hūc ser
 uare voluit inter se ⁊ humanas
 animas quas sibi in sponsas as
 sumit. **Non.** n. vult vxorem stir
 pis aliene sed xpc. **S**tirps. n.
 aliena ab eo multum extranea
 est superbia. hec est diabolicā co
 gnatio. **Job.** xli. **I**pse diabulus
 rex est super filios superbie. **C**ū
 tali nāq; cognatione deus parē
 telā nō p[ro]traxit sed delevit ipsam
 de celo. **ps.** **D**eteclisti eos dū ele
 uarentur. **S**tirps autē xpa xpi
 ⁊ cognatio quā sibi ipse copula
 re cupit. est humilitum ⁊ man
 suctozū generatio. **Isaie.** lxxvj.
Super quē requiescet spūs me
 us: nisi super humilē ⁊ quietuz
 ⁊ tremeētē vba mea que verba
 p[ro]tractās **Orige.** ait. **S**i humili
 lis nō fueris ⁊ cet⁹: nō pōt habi
 tare in te gra sicuti spīritus. ⁊ si

nō cū tremore susceperis verba
 dina. superba nōq; r cōamina-
 tam aiam. refugit spūsanctus.
Fig. Leui. xxi. **U**bi pceptū fuit
 ne sūm⁹ sacerdos i vxorē accipe-
 ret viduas seu subiectas aut me-
 retricem sed virginē de genere
 suo tānū. Spūalr. p sacerdotes
 magnū subaudi xps. ps. Tu es
 sacerdos iu eternū gen⁹ ei⁹ sūt
 humiles vt dēū est. **D**os enī
 exaltat vt dictū est r illis pferit
 gratiā. **D**ic. n. abiectā meretri-
 cem atq; viduam non assumit.
 qz superba a deo abiectā r om-
 ni viduatam virtute vtq; despi-
 cit **Isaye. lvij.** **I**n sublime po-
 suisti cubile tuū: pepigisti sedus
 euz eis: r humiliata es vsq; ad
 inferos. **H**ec verba xps aie su-
 perbe impoperat. **C**ubile nam
 q; suū ponit aia in sublime qñ
 cor suum erigit ad superbiā pe-
 pigit ex hoc sedus cū remōib⁹
 per superbiā sibi similes copu-
 lant peccatores. sed humiliabil
 vsq; ad infernū: qz quoz culpa
 similis est talis pena esse dz. vñ
 sicut vnus ex pranis angelis d
 ordie pncipatus d celo cecidit.
Sic r superbus homo cadet cū
 illo. ps. **D**os aut sicut vnus de
 pncipibus cadentis r loquit de
 superbis. **I**gitur si nolumus ca-
 dere cū dmonib⁹ sequamur xpi
 humilitatem r cum christo ex-
 altemur in celo. **U**nde **Arso.** i
 sno polycraco li. iij. **Q**uisq; q;

tē pprie celsitudinis. amat hu-
 militatis culmē in morib⁹ dūi
 gēnissime teneat. **N**ā qui ab hū
 militat⁹ opib⁹ recedit a dignitat⁹
 fastigio tumoris pōdere cadit.

Altera iuxta r eq⁹ Leu.
Six. **S**idem⁹ q; in statera
 q̄sto vnū ex inclouis d
 sus terrā deprimit tāto ampl⁹
 alterū in altuz subleuat. **E**t hoc
 facit s m pondera maiora r mi-
 noza r in appōsitis. **I**dcirco vo-
 cat ponderū iustitia qz d his di-
 stincte hz iudicare. **N**am qdaz
 iudicarent grauiā leuiā r econ-
 uerso: si aliter telemus q̄state-
 ra de ponderib⁹ iudicare. **S**piri-
 tualiter. **Q̄**sto hō videt i terra de
 pressior: tāto versus celū in con-
 speciu dei r scōrū exaltat r ecō-
 uerso. **U**nde **Gre. viij. moralū Bre**
Quisq; nūc nō se sponte humi-
 liat nequaq; hunc sequēs glā
 exaltabit. **U**nde ē qd alqñ frau-
 dat statera quia ex vna pie po-
 nit occulte aliqd sub vno incl-
 sorioruz r facit videri maioris
 ponderis esse quod ē minoris.
Sic. n. faciūt pprocrite ficiā hu-
 militatē r sanctitatē oñdentes.
pner. xi. **S**tatera dolosa abho-
 minatio ē apud deū. **S**ed hi ta-
 les occultari non possunt. **d**istin-
 cte. n. cognoscuntur per staterā
 iustissime dei iustitie. **Fig. apo. fig.**
vi. dicit **Io.** qd cū apertū fuisset
 sigillum tertiu vidit equū nigz
 r qui sedebat super eū: habebat

stateraz in manu ⁊ clamabat vi-
num oleum ne leseris. Spūalr
pumū sigillū est cor humanuz:
secundū est angeloz mens. sed
tertū ē noticiā dei. Per equuz
nigrū ergo subaudi imperscrū-
tabilē abyssū diuini iudicij. qui
sedet super illū est diuina sapiē-
tia ferens staterā equitatis ⁊ in-
sticie quibus vnicuiq; redditur
quod suū est. Superbi ⁊ humi-
les suo cognoscētur pondere.

Isaias. xl. Liberabit in pōdere
montes ⁊ coles in statera. Ideo
xps. capilli inq; capitis vestri
numerati sunt oēs nec vnus ex
his peribit quin ponderet i sta-
tera: ⁊ subaudi per capillos hu-
mana opera citaz minutissima.
vinū igit ⁊ oleū ne leseris. i. nō
te offidas humilē ⁊ māsuētū cū
non sis: qz velut lesoz ⁊ vastatoz
fructuū virtutū xpi grau⁹ pu-
nieris. Nā miser hic vt videat
humilis se affligit per sicram ⁊
infructuosā penitētiā. Et in fu-
turo nequaq; fugiet irā dei. vñ

Ber. in quodā sermone talib⁹
loquēs ait. Inuentebat vobis
via tollerabilior ad isernū: sed
necesse erat ad illā descendere
viā. s. quā multi incedūt lataz ⁊
spatiōsā que ducit ad mortē vt
saltē de gaudio nō d luctu ad lu-
ctū trāsiretis. Et subdit. veb se-
mel ⁊ veb iteruz panperibus su-
perbis portantibus crucē chri-
sti ⁊ non sequentibus xpm: qz

ipsi duplici cōtritione conteren-
tur. s. qñ hi propter terrena se
affligūt. Et quando pro secreta
superbia ad supplicia ptrahūt.

Ecce hostiū apū dāi co-
rā te. Apoc. iij. No. q. i
atrio magni pncipis nō
pnt indifferentē volētes intra-
re: verūm portātib⁹ raubā vestes
familie pncipis nō claudif: ga-
tales reputant te domo. Spūa-
liter. In atriū eterni pncipis nō
pnt cōiter intrare oēs qz exclu-
dunt inde pcozes ⁊ precipue su-
perbi. ps. Nō habitabit in me-
dio domus mee qui facit super-
biaz: sed humilibus nunquam
clauditur hostiū. quia tales
portant raubam christi qui exi-
nauit semetipsum formaz ser-
ui accipiens. **Figura. Apocali. fig.**
iij. Dixit angelus domini posui
hostiū coram te apertum qd
nemo claudere potest. eo quod
modicam habeas virtutem. spi-
ritualiter. hostiū illud est eter-
ne vite ingressus. modica vir-
tus est humilitas que modicus
facit videri seruiū dei in pñti vi-
ta. Sed eo hinc egrediente ho-
stiū celi parebit sibi nec a quo
quam impediri poterit. **Unde**
Bernardus in quadam episto. **Ber**
la. Jode inquit in te fundamen-
tum humilitatis ⁊ puenies ad
fastigium charitatis. vis cape-
re celsitudinem dei cape humi-
litem christi.